

עין משפט
גר מצוה

אלו טרפות פרק שלישי חולין

מסורת הש"ס

(א) ויטוין קב: ויטוין.
(ב) וני העורן דכסא
ע"ש ומכא דלאו מן
התנאים דלא עירך עירך
דקפא: (ג) ויטוין דג.
(ד) ופסחים כ: לג: ב"ק
קטו: (ה) ולקמן דג.
(ו) ולעיל מכ: מד. א. ו. וילי
ב"ק טרפה: (ז) ולקמן
ט. ע"ש וע"ש דג"ש שם
ויטוין דכסא: (ח) וילי
מיתלה ונפלה תילת תילת
כ"ה נרמח העורן עירך
מלך ב' כ' א' ו' פ"א: וילי
עין כנגד: (י) וילי נגדו
דג"ת דר"ל.

ג"עין הש"ס
ג"פ תרמסם ו'ו' עין
לקמן דף פ"ו ע"א ט"ס
ד"ה נתמסמ:

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה לפרטמי
מילתא דבי: (ב) ד"ה
התמסמ ו'ו' וילוטו
שניקב הכשר:

ע"ע רש"י
שנקטור"א
[שנקטור"ד] ו'ו' דם.

מוסף רש"י
סימנים שנדרלו.
נחלו בכמה תקומות
ומהוין כלן מעט
ולפן מעט וילע"ג הב"ח.
בתמסמ הבישר. כשר
הנשר לכפ"י נקב דקטו
... טו.

אחדרי דכשם שסם נעמסמ ממנו כך הוא נעמס מהס ואין לחוש:
שרקפא. כל מלא עופות שנכנס הן בנייה: **אפריה דשמואל**
סוס. ולאו אורח ארעא לאורוי קמיה בחמיה דכרד שהן שוין בו אבל
אי הוו פליגי בה לא היה משדר לכו קמיה להפסיד ממון ישראל דכל

מקום שיש נדנדו חטף אין חולקין
כנוד לרד כן נעמתי. וילי דה"ג אלף
אפריה דשמואל הוא והכא לא
תפשוט דהדר ציה רב דללו אורח
ארעא למישרי בחמיה מלחא דליהו
אפך והכי אמרין בעירובין (דף גז.)
וכי אי ס"ל דלסוף לימא ליה אפריה
דשמואל הוה: **לישינהו הכי**. ישיבס
לגבר כמות שסם: **מטרין וסלקן**.

ולדין אותן ישיבס וימכרו לישראל:
ולשינהו י"ג מוש. כדן ספק טרפה
כדלקמן בפירקין (דף נח.) לדי
סקל. אידי דהוה בהו טובא לא
מזי לאדחורי בהו ואמי למיכל מד
מיניהו: **אפו**. עובדי כוכבים והדרי
ומוזני לה לישראל: **לפרסמי מילתא**

(א) ובי אול לנהרא אושפא מילתא
טיפי. ולפי שעפוט דקיס היו ומרוזיס
היו לא יכול לנדוק ולהסיק צבדיקה
מפי הטורח שמא יעשה נחמת מהן
אי נמי אידי צבדיקה וזריה דגן לא
מאדים בשר ילא מיכר דובר זה נראה
לי: **ממסמ**. מלונק: **דרוסה**
שאמרו. כגון ספק דרוסה ארי או

שארזה שדרסה ואין מקום הדריסה
יכר מנחור: **לריס** לנדוק. גבה
וכריסה ולידיה וכל שכנגד' בני מעיים
ואס האדים שס כשר שנקטור"א
זהו הארס וערפה שסופו לשרוף עד
שינקב את בני מעיים ואס לא האדים
בשר שס אין לנדוק במקום אחר
שאין דרוסה אלא כנגד בני מעיים
ללא מיטרפא במקום אחר: יש
דרוסה לפסוין. אס דרסה כנגדס

מי היו טרפה מי אמרין קשין הן אלא
דרוסה וכשרה או לא: **כנגד ביש החלל**
כולו. לפסוקי עובי האורח או הירכיס:
סימנים שנדרלו. אידי דא"ר זירא
בהן תרמי דלעיל ככר פירשה פלוגי
קמסדר ואזיל לכל הן דאמר כהו ר'
זירא הכי: **נדרלו**. נעקרו במקומות
הרכה: **המסמסה מהו**. כגון דרסה
צירך שלא כנגד החלל ולאשו

(ב) שניקב הכשר לאחר זמן מהו:
כנגד בני מעיים. אפילו כהדרימה:
נתמסמס הכשר. במקום אחר: **רואין**
אוסו כאילו אינו. ואס יש בו טרפות
צניטל כולו כגון זמות הגידין טרפה
דהאי נמי כנעול דמי: **גורדו**. אס
היה על לרפאותו גורדו ומשליכו
עד הכשר המי: **גורדו**. דגל"ת:
תלחה. מתפרקת ונפלין ממנה
חמיטות חמיטות: **מדרב הונא ברביה**
דרב יהושע. דאמר כל שהרופא

גורדו קרוי המסמסה וכאילו אינו
והוא לא ריאה שחכרה: **קעין עד**
שתינקב לחלל. אבל הגיע לחלל יש
לחוש שמא ניקבו הדקין וצבדיקה
אי אפשר מפני שאין נקב דק
יכר הן: **בסימנין**. דרסה
בסימנין: **עד שיאדמו הן עלמתן**.

אבל משום האדמת בשר שכנגד לא
מיטרפא דרוב סימנין קשין הן ואין ארס שולט בהן אלא כי האדמו הן נגלה שולט בהן:
ושש

שרקפא. קן של עופות ודורו קן לה (מהלס פד) מתמרגמן
שרקפא וצקונטרס פירש כל מלא עופות: **אדני** בהו
שילחא קמא משהיין לה אי הדרח טענה שריא ולא מישיין לתקלה
וילי דהא אמר פ"ק דפסחים (דף כ):

דמקלה עממה תנאי היא ועוד התם
אי סופה לטעון ממחרת לטעון ועוד
דלמאי דמסיק הכא לפרסומי מילתא
עבד הכי ניחא: **ספק שונרא ספק**
קניא אימר קניא. לעיל בפ"ב (דף
כח. ד"ה אהא) פירשתי ואל"ת צבדיק
התערובת (ונחסי דף עז.) אמרין גבי
נעמרה בטרפה האי טרפה ה"ד אי
דיע ליה ניסקליה ואי דלא ידע ליה

מהיין דיע א"ר ינאי דאיערב נקובת
הקן נדרוסת האזכ ור"ל אמר דאיערב
בנפולה ורבי ירמיה אמר דאיערב
בולד טרפה ורבי אלעזר הוא ומפרש
דכולסו כר' ינאי לא אמרי בין נקובת
הקן לדרוסת האזכ מידע ידע האי
משך והאי עגיל ואל"כ אפשר לגבר
כאן אי שונרא אי קניא ו"ל דדוקא
התם מן האזכ ולמעלה אבל בשונרא
לא ידע ואס תלמר א"כ לשיני התם

דאיערב נקובת הקן נדרוסת מחול
ובגדייס ועלואס ו"ל דינחא ליה
לאוקומי ככל הבהמות והאי דלא משני
דאיערב דרוסה הכלל נדרוסת האזכ
למחא אפשר לגרי:
דרוסה שאמרו צריכה בדיקה
בר' פ"ה כגון ספק
דרוסת ארי או שדרסה ואין מקום
הדריסה יכר מנחור משמע דודאי
דרוסה לא מהיא צדיקה וכן פירש
הכר רבי ינאי כר' מאיר ו"ל דודאי
דרוסה אין לה צדיקה שפעמיס
שמאדים הנשר ואין יכול לכוין יפה
ונראה דיש צדיקה אפילו לודאי
דרוסה מדאמר כמקום נדרוסה
עד שיאדים הכשר כנגד בני מעיים
ובסימנים עד שיאדמו הסימנים
עמם אבל אס האדים הכשר כנגד
בני מעיים ולא האדמו הסימנים כשרה
אע"ג דודאי נדרסה שרי האדים
הכשר כ' ואל"כ איכא ודאי ויהא ועוד
דקאמר כמקום דמורי ציה רב מכפא
עד אטמא והיינו ע"כ ודאי דרוסה
דרב לא חייס לסקק דרוסה דלא הדר

ציה כפירש צקונטרס לעיל מההיא
דכל גנות (עירובין גז.) והא דאמר צבדיק
פירקין (מנ.) נפקא מינה לסקק דרוסה
ולא אמר לודאי דרוסה משום דאף
לסקק דרוסה קיימא לן דחיישיין ועוד
מדעמי כמקום וישנ נקובתו כמשהו
דרוסתו נמי כמשהו קנה נקובתו
ככאשר דרוסתו כמשהו אלמא אע"ג
דמאדים כמשהו ונדרס ודאי כעל למימר
דכשר עד שיהא בו ככאשר ונראה שגם
צקונטרס לא נקט ספק דרוסה אלא
משום דזו צירך לנדוק ככל מקום
גבה וכריסה וזדה וכל מה שכנגד
בני המעיים אבל אס היה יכר
מנחור מקום הדריסה לא היה
צריך לנדוק אלא כנגד אוחו מקום:

אלימא
אבל משום האדמת בשר שכנגד לא
מיטרפא דרוב סימנין קשין הן ואין ארס שולט בהן אלא כי האדמו הן נגלה שולט בהן:
ושש

אלימא
אבל משום האדמת בשר שכנגד לא
מיטרפא דרוב סימנין קשין הן ואין ארס שולט בהן אלא כי האדמו הן נגלה שולט בהן:
ושש

אלימא
אבל משום האדמת בשר שכנגד לא
מיטרפא דרוב סימנין קשין הן ואין ארס שולט בהן אלא כי האדמו הן נגלה שולט בהן:
ושש

אלימא
אבל משום האדמת בשר שכנגד לא
מיטרפא דרוב סימנין קשין הן ואין ארס שולט בהן אלא כי האדמו הן נגלה שולט בהן:
ושש

קענא א טושי"ע וי"ד סימן
טו טושי"ע כ:
קע"ב ב ומ"ח פ"א
מהלכות טעניה
הלכה כ' טושי"ע שם טס
כא:
קענא ג מ"ח פ"ה מהלכות
טעניה ה"י"ג
טושי"ע שם טס י' [ויסקין]
לג סוף ח'
קע"ד ד מ"ח פ"ה מה'
טעניה הלכות סמג
עש"ט סג טושי"ע וי"ד ס'
לג סוף ח'
קע"ו ז מ"ח פ"ה מה'
טעניה הלכות סמג
עש"ט סג טושי"ע וי"ד ס'
טו טע"ט טו [ויסקין סג
טע"ף ח':
קע"ח ז מ"ח פ"ה מה'
טעניה הלכות
טושי"ע וי"ד ס' לו טע"י
אי:
ח וטושי"ע וי"ד ס' טא
טע"ר א [ויסקין מ סוף ג:]
קע"ט ז מ"ח פ"ה מה'
טעניה הלכות סמג
עש"ט סג טושי"ע וי"ד ס'
טו טע"י טו:

שיטה מקובצת
[א] הכי ה"ו מוכחי לה יתבא
ספיר: [ב] שהו האדים
הכשר ויאכא ודאי וירא:

רבינו גרשום
לא על אכור לא על:
בעותי קא מבעתי אהרין.
כלומר לא משהו דקא
דרי: דההו שירקא
דסקק דרוסת. כלומר
סל מלא ספק דרוסת:
ולישנהו י"ב ח"ט.
כלומר לאחר י"ב ח"ט
לישנהו: יש דרוסה
בסימנין או אין דרוסה
בסימנין: כלומר בהמה
שדרסה חיה מי צירך
למידיקה בסימנין: סימנין
שנדלדלו. כלומר נדרלדלו
מקומן: המסמסה מהו.
כלומר שחמססה כשר
בהמה מהו טרפה אי
לא: נתמסמס הכשר רואין
אורח כאילו אינו. אי ש אבר
שמונה (ז) אי אבר שאמרו:
בסימנין עד שיאדמו
סימנין עמסן לא חשיבין
לה דרוסה:

[א] וילי שמונה אף אס נחמ
כמו השמול והכלית.